

belső tömeg

Tehetetlen elszántságom egész
ellentmondásos nyomora két tollvonásnyi
kurta mondat lehetne, ha nem én írnám.

Így pedig: körbe-körbe mondatok, ismétlődő témák és szavak.
Homályos emlékek, amiket ki tudja mi rakogat sorba,
szépen mindig máshogy rendezetten:
tükörképek, tiszták, torzak.

A történet visszafelé folyik:

napról napra átmesélem magamnak
átírom és nyoma nem marad
csak foszlányokban tudom
ezt talán már gondoltam
talán már nem is egyszer
de nem tegnap
legalábbis azt hiszem
elalvás előtt, már az álmok fátylától
homályos szemekkel
ki tudná megmondani
mi volt már
mit játszottam már el
bábszínházamban???

talán nem is fontos
az egésznek nem az a lelke
hogyan mi hányszor hogyan

jól vagy rosszul
hogyan változnak a szereplők
mi is a nevük hány évesek
ki mit gondol közülük
mire vágyik
mit veszített mit kapott
mert úgyis csak rólam szól az egész
ezernyi változatban

Félbehagyott

A napok hónapokká dagadtak,
közben holdak fogytak, híztak,
csonka maradtál:

_____ úsznak
évszázadok távlatából.
Kedvemre _____
de miért?
_____ bennem.

_____ suhognak
nyugalom illatú molylepkék.
Nem _____...
Édeskés illatok _____ ,
_____ ültem ott.

P. S.: Kérem, kedves olvasóm, ha esetleg ki tudná egészíteni a sorokat,
tegye meg, és juttassa el a kész verset hozzám. Üdvözlettel: Lenke